

12. Bribery Act 2010 (Chapter 23) [Electronic resource] / The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2010/23/contents> (дата звернення: 08.10.2020).

13. Chan J., Ling L. M. Bribery & Corruption 2020. Singapore. Global Legal Insights. URL: <https://www.globallegalinsights.com/practice-areas/bribery-and-corruption-laws-and-regulations/singapore> (дата звернення: 03.11.2020).

14. Anti-Corruption Trends and Developments in 2019 / As originally published by *Chambers and Partners* on December 9, 2019. URL: <https://www.dentons.com/en/insights/alerts/2019/december/16/anti-corruption-trends-and-developments-in-2019> (дата звернення: 07.11.2020).

15. Фадеев А. В. Концептуальные основы антикоррупционного законодательства зарубежных стран. *Вестник Омского университета. Серия «Право»*. 2015. № 4 (45). С. 147–150.

ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ПРИВЕДЕННЯ ДО ВИМОГ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА ОКРЕМИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ НОРМ В УМОВАХ COVID-19

Боровик А. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
член-кореспондент Академії адміністративно-правових наук,
професор кафедри кримінально-правових
та адміністративно-правових дисциплін,
декан юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Брик А. В.

*студентка I курсу юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

В умовах «пандемії» в Україні частково обмежено конституційні права громадян. Тому особливій ваги набуває кримінальна політика як результат компромісу позицій (нерідко – діаметрально протилежних) усіх гілок влади, політичних партій, інших об'єднань громадян, науковців щодо прийняття законів, а також підзаконних актів,

спрямованих на боротьбу із злочинністю, і, у першу чергу, із таким її проявом як корупція.

Нерідко посадові особи та особи, уповноваженні на виконання функцій держави у умовах «пандемії» намагаються нажитись на простих громадянах, спекулюючи на продажі, реалізації та забезпеченні громадян медичними засобами (ліки від COVID-19, маски, респиратори, дезінфекційні засоби).

Водночас при усій важливості протидії корупції в умовах «пандемії», а також наявності значного наукового інтересу до антикорупційних процесів, у вітчизняному кримінальному законодавстві продовжують міститись норми, які давно втратили чинність.

Зокрема, у Примітці до ст. 45 КК України визначено перелік корупційних кримінальних правопорушень, до яких віднесено ст. 369-2 КК України (зловживання впливом).

Відповідно до ч. 1 ст. 369-2 КК України пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди особі, яка пропонує чи обіцяє (погоджується) за таку вигоду або за надання такої вигоди третій особі вплинути на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до двох років [3].

Частиною 2 ст. 369-2, передбачено, що прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, або пропозиція чи обіцянка здійснити вплив за надання такої вигоди караються штрафом від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

У ч. 3 ст. 369-2 КК України передбачено, що за прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди для себе чи третьої особи за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави, поєднане з вимаганням такої вигоди настає кримінальна відповідальність у виді позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з конфіскацією майна.

Також вказана стаття містить Примітку, у якій зазначено, що особами, уповноваженими на виконання функцій держави, є особи, визначені в пунктах 1-3 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Разом з тим, Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» втратив чинність 14.10.2014 у зв'язку з вступом в силу Закону

України «Про запобігання корупції», що прямо передбачено у пункті 4 Прикінцевих положень зазначеного закону. [2].

Оскільки ст. 369-2 КК входить до переліку корупційних злочинів пропонуємо виключити з її положень застарілі норми. Необхідно змінити відповідне посилання у Примітці до ст. 369-2 КК України на чинний закон України «Про запобігання корупції». Це дозволить усунути існуючу прогалину у кримінальному законі, яка унеможливило застосування даної норми [1 с.171], в тому числі в умовах COVID-19.

Література:

1. Боровик А. В. Спеціальні види звільнення від кримінальної відповідальності за корупційні злочини: монографія. Луцьк : СПД Гадяк Ж.В., друкарня «Волиньполіграф», 2017. 248 с.

2. Закон України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 № 49, ст. 2056. [Електронний ресурс]. Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18 (дата звернення 27.11.2020);

3. Кримінальний кодекс України від 05 квіт. 2001 р. № 2341-III. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення 27.11.2020).

ЩОДО ВИЗНАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ СУБ'ЄКТОМ ЗЛОЧИНУ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ, ЗОКРЕМА ЗА СТ. 246 КК УКРАЇНИ

Конопельський В. Я.

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри кримінального права та кримінології
Одеського державного університету внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

Будяченко О. М.

*старший викладач кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

Серед великої кількості дискусійних питань у кримінальному праві одним із найбільш актуальних є питання щодо визнання юридичної особи суб'єктом кримінальної відповідальності. Слід зазначити, що згідно загальних принципів українського кримінального законодавства [1, с. 140–144], кримінальній відповідальності, а відповідно і кримінальному покаранню підлягає лише особа, винна у вчиненні злочину.